

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0102 van 9 mei 2012
in de zaak 1112/0194/SA/3/0266

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente MALDEGEM**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 november 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 23 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de heer [REDACTED], hierna de aanvrager, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maldegem van 8 juni 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een kleinschalige windturbine.

Het betreft percelen, gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 april 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer ■■■■ die verschijnt voor de verzoekende partij en de heer ■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 14 februari 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een kleinschalige windturbine”*. Deze windturbine is voorzien bij een op 1 augustus 2005 vergunde en op 7 april 2008 uitgebreide woning.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn gelegen in een ruilverkaveling.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De gemeentelijke groendienst brengt op 23 februari 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Oost-Vlaanderen brengt op 2 maart 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 18 april 2011 een ongunstig advies uit. Het college van burgemeester en schepenen sluit zich daarbij aan op 2 mei 2011.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 7 juni 2011 een gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat de windturbine wordt ingeplant in agrarisch gebied.

Ingevolge Omzendbrief LNE/2009/01 - RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines' kunnen vrijstaande windturbines, ondergeschikt aanhorig aan een zonevreemd vergund gebouw, niet worden toegelaten, tenzij de planologisch vastgelegde voorschriften, afwijkingsbepalingen of decretale bepalingen gekoppeld aan de bestemming (waarop het zonevreemd gebouw gesitueerd is) dit expliciet toelaten.

Overwegende dat in toepassing van art. 4.4.9. van het VCRO kan afgeweken worden van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen.

Conform de voorschriften voor de categorie van gebiedsaanduiding landbouw is het plaatsen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie toegelaten, voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen.

Overwegende dat de turbine wordt ingeplant op een ruime huiskavel, op een afstand van 30m van de vergunde woning, dat de turbine zal worden omgeven door verschillende hoge bomen waardoor de visuele impact op de directe omgeving wordt beperkt.

Gelet het gunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij - Duurzame Landbouwwontwikkeling.

De aanvraag is voor vergunning vatbaar.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Ik wens bijkomend op te merken dat in de uiteindelijke vergunning wel rekening dient te worden gehouden met de principes van de watertoets. Het behoort, zoals vermeld in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14/11/2003) in hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8, tot de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om de resultaten van de watertoets te vermelden, zelfs als manifest duidelijk is dat de vergunde werken geen enkele invloed op de waterhuishouding hebben en hiermee rekening te houden in haar uiteindelijke beslissing
...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maldegem weigert op 8 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

In kader van de Omzendbrief LNE/2009/01 - RO/2009/1 - Beoordelingskader voor inplanting van kleine en middelgrote windturbines dienen de beoordelingsgronden van de omzendbrief afgetoetst te worden.

Vooreerst is duidelijk dat de rendabiliteit van kleine windturbines beperkt is, en deze zeker niet kunnen instaan voor elektriciteitsproductie op grote schaal. Ook wanneer men naar investeringskost van een kleine windturbine kijkt in relatie tot de gerealiseerde energieopwekking, dan zijn met dezelfde financiële middelen interessantere energiebesparingen mogelijk.

Het betreft hier een kleine turbine met een masthoogte van 15m.

1. Beoordeling naar planologisch kader

Het gaat hier om de productie van elektriciteit voor 1 enkele woning, zodat er ook van uit wordt gegaan dat de turbine een ondergeschikte aanhorigheid is aan de basisinrichting. Een kleine vrijstaande turbine geplaatst in de tuin van een vergunde woning in het agrarisch gebied kan volgens de geldende omzendbrief planologisch niet aanvaard worden. Enkel indien de windturbine bevestigd is aan de woning kan een gunstige beoordeling gemaakt worden.

2. Beoordeling naar ruimtelijke integratie

Wanneer de toelaatbaarheid naar ruimtelijke integratie wordt nagegaan dient men rekening te houden met de omgeving waarin de turbine wordt geplaatst. De specifieke aard en kenmerken van de omgeving hebben immers een bepalende invloed op het al dan niet hinderlijk zijn van kleine turbines. Dit geldt zowel voor mens als dier alsook naar perceptie van die hinder.

Tevens is het type turbine en de wijze van plaatsing van belang.

Het gaat hier om een wiekturbine die vrijstaand geplaatst moet worden en die niet geïntegreerd kan worden op een gebouw. Vandaar dat ook de visuele relatie tot de architectuur in de omgeving en de hoogte van de mast van cruciaal belang is.

Er dient erg omzichtig te worden omgegaan met de plaatsing van windturbines in uitgesproken woonomgevingen. De negatieve effecten en impact van een vaak snel draaiend object in de woonomgeving zijn groot.

Anderzijds kan de plaatsing van kleine windturbines onderzocht worden mits een goede inpassing in de omgeving, geïntegreerd in een totaalproject en mits een afdoende motivering.

Dit kan bijvoorbeeld gaan om projecten van groepswoningbouw waarin verticale asturbines worden geïntegreerd in het gebouwoontwerp, of over woningen op zeer ruime percelen, waarbij door een aangepast formaat, type en hoogte van de turbine de impact op de omgeving kan geminimaliseerd worden.

Gezien onderhavige aanvraag al strijdig is met de geldende bestemming dient een verdere toetsing aan woongebied niet verder gedaan te worden.

Om onveilige en risicovolle situaties te voorkomen worden ook vrij hoge kwaliteits- en veiligheidseisen aan kleine windturbines gesteld, aangezien deze veelal worden geplaatst op of naast gebouwen.

Voor verticale-as-windturbines is nog geen specifieke Europese norm vastgelegd, maar zij dienen te voldoen aan de algemene veiligheidsnormen voor bouwconstructies en moeten gebouwd worden volgens de normen van een goede uitvoeringspraktijk.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat het naar bestemming, inplanting en ruimtelijke integratie niet mogelijk is hier een turbine toe te staan

...

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 12 juli 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Omdat hij in strijd met artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO niet gelijktijdig een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Maldegem heeft bezorgd, tekent de aanvrager op 15 juli 2011 opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij. Deze keer wordt door de aanvrager wel voldaan aan artikel 4.7.21, §4, tweede lid VCRO.

In zijn verslag van 22 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 20 september 2011 beslist de verwerende partij op 29 september 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

2.6 Beoordeling

2.6.1 De watertoets

Het terrein ligt in een recent overstroomd gebied maar wel in een (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

De aanvraag beoogt het plaatsen van een kleine windmolen en valt bijgevolg niet onder de toepassing van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

De windturbine heeft geen omvangrijke oppervlakte; het betreft een puntvormige inplanting. Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.6.2 De juridische aspecten

De aanvraag welke betrekking heeft op een kleinschalige windturbine met als doel het produceren van elektriciteit voor een residentiële woning, is te situeren binnen het agrarisch gebied en is niet inpasbaar in de bestemmingsvoorschriften van het geldend gewestplan. De turbine staat in functie van een zonevreemde woning en is binnen het agrarisch gebied te aanzien als een zonevreemd element.

Bij toetsing van de aanvraag aan de omzendbrief LNE/2009/01-RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines', goedgekeurd door de Vlaamse regering op 30 april 2009 en op basis van de afmetingen van de constructie in de aanvraag, kan deze windturbine gedefinieerd worden als een kleinschalige turbine.

De omzendbrief stelt dat het plaatsen van een kleine windturbine aan een vergund zonevreemd gebouw enkel kan goedgekeurd worden als de windturbine bevestigd is aan het betreffende gebouw; vrijstaande windturbines ongeschikt aanhorig aan een zonevreemd vergund gebouw kunnen niet toegelaten worden, tenzij de planologisch vastgelegde voorschriften, afwijkingsbepalingen of decretale bepalingen gekoppeld aan de bestemming (waarop het zonevreemd gebouw gesitueerd is) dit expliciet toelaten.

Op basis van artikel 4.4.9 §1 van de codex mag het vergunningsverlenende bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een plan van aanleg afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Binnen de typevoorschriften van de vergelijkbare categorie van gebiedsaanduiding 'landbouw' wordt gesteld dat, voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, het aanbrengen van windturbines en windturbineparken kan toegelaten worden. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen hierbij in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

De aanvraag betreft een kleinschalige windturbine die wordt ingeplant in de nabijheid van een bestaande huiskavel bij een vergunde zonevreemde woning. De realisatie van de algemene bestemming van het agrarische gebied wordt door de inplanting niet in het gedrang gebracht, wat ook wordt bevestigd in het advies van het Departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwonwikkeling Oost-Vlaanderen.

Rekening houdend met de toepassing van bovenstaande typevoorschriften, en rekening houdend met de specifieke ruimtelijke gegevens in de aanvraag, zal onder punt 2.5.3. nagegaan worden of het plaatsen van een kleine windturbine bestaanbaar met zijn omgeving kan worden geacht.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag geeft aan dat de door de windturbine geleverde energie bestemd zal zijn voor privégebruik.

De voorziene inplantingsplaats is gelegen in de tuin van een zonevreemde woning. In de [REDACTED] staat in de omgeving van de bouwplaats behalve de woning van appellant slechts 1 woning op ruime afstand slechts 1 woning. Het eigendom is gelegen in een open agrarisch gebied met in de nabijheid het industrieterrein van Maldegem. De inplanting van de windturbine bevindt zich op een afstand van ongeveer 30 m achter de eigen woning en op 15 m van de linker perceelsgrens. De turbine zal een samenhang hebben met de woning maar zal er door zijn beperkte afmetingen ondergeschikt aan blijven.

De percelen in de onmiddellijke omgeving van de inplantingsplaats zijn onbebouwd en de dichtst bijgelegen woning situeert op ruime afstand van de betreffende kavel, minstens op ± 170 m (woning aan de overzijde van de straat); op een perceel links van de aanvraag komt een watermolen voor met aanzienlijke hoogte.

Nu de wiekdiameter 5 m bedraagt en geplaatst wordt op een 15 m hoge mast, op een grote afstand van de aanwezige bebouwing in de [REDACTED], zal geen hinder van slagschaduw van de windturbine te verwachten zijn op deze bebouwing en hun omgeving. De beoogde windturbine, gelegen in agrarisch gebied doch op minder dan 500 m van een industriezone zal een geluidssterkte hebben van 44dB, hetgeen aanvaardbaar is in dergelijke zone.

De beoogde windmolen zal geen dominant effect op de omgeving hebben. Als integratie van de windmolen in de directe omgeving verbindt de bouwheer zich ertoe de windmolen te behandelen met een kleur die aanleunt bij de overheersende achtergrondkleur. De slankheid en de aangepaste kleur van de mast zullen zorgen voor een bijna visuele oplossing in het landschap. Daarbij heeft de watermolen in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats een niet te verwaarlozen impact op het open landschap. De beoogde windturbine zal de schaal van de aanwezige landschapselementen visueel niet overheersen en zal evenmin als nieuw dominant element in het landschap overkomen. De bundeling met de bestaande bebouwing wordt voldoende geacht.

Verder wordt opgemerkt dat een gemeentelijke visie geen bindend karakter heeft en bijgevolg geen argument kan zijn om een vergunningsaanvraag te weigeren. De aanvraag wordt gunstig geadviseerd.

2.7 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing conform artikel 4.7.23, §3 VCRO met een aangetekende zending van 4 oktober 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 9 november 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar beslissing om in rechte te treden van 17 oktober 2011 bij haar verzoekschrift heeft gevoegd en in haar verzoekschrift stelt dat zij optreedt in haar hoedanigheid van bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. Op de openbare terechtzitting van 25 april 2012 bevestigt de verzoekende partij uitdrukkelijk dat het beroep werd ingediend op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

2.

De Raad stelt vast dat de tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO duidelijk is en het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan aanmerkt als van rechtswege belanghebbende zodat de verzoekende partij haar belang bij het voorliggende beroep niet verder dient aan te tonen. De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO niet alleen het potentieel belang van de verzoekende partij blijkt maar ook haar hoedanigheid en meer specifiek haar procesbevoegdheid om een vordering in te leiden bij de Raad.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij vraagt de Raad om de bestreden beslissing te schorsen en dit gelet op de grote precedentwaarde die het dossier kan hebben en op de impact op de goede ruimtelijke ordening en de belevingswaarde van dit landschappelijk open gebied.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de grote precedentwaarde van het dossier een loutere bewering is. Zo zou de gemeente niet aantonen dat er een grote interesse in haar gemeente bestaat voor dergelijke kleinschalige windturbines. Bovendien beschikt de verzoekende partij zelf over de nodige bevoegdheden om een beleid inzake windturbines op het grondgebied van haar gemeente te voeren.

Verder haalt de verwerende partij nog aan dat de impact op de goede ruimtelijke ordening en de belevingswaarde van het landschap eerder beperkt is, zoals aangehaald in de bestreden beslissing. De verzoekende partij spreekt deze gegevens niet tegen.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Wel dient de verzoekende partij aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aangeeft in welke mate de uitoefening van haar overheidstaken en bestuursopdrachten door de bestreden beslissing, die een administratieve handeling met een individuele strekking is, wordt verhinderd, dan wel in ernstige mate wordt bemoeilijkt. Ze toont evenmin voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen. De Raad wordt niet verondersteld, ook niet ambtshalve, om het volledige verzoekschrift en het administratieve dossier, op dit punt uit te pluizen ten einde in voorkomend geval het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij vast te stellen.

Dat de bestreden beslissing een precedent zou vormen met een belangrijke impact op de goede ruimtelijke ordening en de belevingswaarde van het landschappelijk open gebied, is naar het oordeel van de Raad een zuiver hypothetisch nadeel, dat op geen enkele wijze wordt gestaafd en op zich niet kan volstaan om met goed gevolg de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing te benaarstigen.

3.

In zoverre de verzoekende partij nog aanhaalt dat de bestreden beslissing een impact heeft op de goede ruimtelijke ordening en hiermee alludeert op haar middel, wenst de Raad nog op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

4.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen, ongeacht de doorlooptijd van de procedures voor de Raad, tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0194/SA/1/0266.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER